

Stockholm den 21 oktober 2022

Jordbruksverket

Synpunkter på Jordbruksverkets förslag till nya föreskrifter om registrering av hundar och katter, D.nr. 5.2.16-12415/2022

Svenska Djurskyddsföreningen (SDF) tackar för möjligheten att lämna synpunkter på det nya förslaget om registrering av hundar och katter. Generellt är vi mycket positiva till den nya lagstiftningen och vi tror att den, om möjligheterna tas tillvara, kommer att leda till att framför allt katter får ett bättre skydd genom den höjning av statusen som märkning och registrering förväntas ge.

Vi vill lyfta följande:

- SDF är positiva till att det är staten som ska ansvara för och förvalta registret, trots att det redan idag finns två inarbetade frivilliga register. Ett register som inte är frivilligt utan faktiskt ett lagkrav, bör ägas och förvaltas av staten. Att på sikt slå samman registret för hundar (som redan förvaltas av Jordbruksverket) och ett kattregister bör också ge vissa samordningsfördelar.
- Vidare anser vi att det är mycket bra att Jordbruksverket planerar att ta fram möjligheten att registrera och göra ändringar digitalt och att tidigare ägares namn och personnummer ska finnas i registret.
- Det måste finnas en tydlighet vad som gäller för utländska typer av chip eller tatueringsmärkning. Vilka ska godkännas i det nya registret och vilka katter behöver märkas om osv.
- SDF är tveksamma till om tatuering ska vara en godkänd märkning. Tatueringar blir ofta otidliga med tiden eftersom färgen försvinner. Dessutom förstörs eller försvinner de om katten/hunden får det tatuerade örat skadas i samband med slagsmål.
- Vi saknar uppgifter om konsekvenser för djurägaren som underlåter att märka eller/och registrera sin katt. Vad gäller hundar så ser oftast uppfödaren till att valparna märks, men vi vet att det finns många brister vad gäller att hålla ägaruppgifter uppdaterade vid försäljning eller överlåtelse. Det gör att trots att hundarna är märkta är ägaren okänd. Om man inför ett krav på att registrera behöver det också kopplas till en konsekvens om man underlåter att följa kravet.
- Bra information om kravet behövs både när det gäller hundar och katter. Jordbruksverket behöver ta fram lättillgänglig och tydlig information som kan spridas vidare av ideella organisationer som t.ex. SDF.
- Avsnitt A1, Krav på underskrift:
SDF anser att det är positivt att ny ägare ska skriva under, men vi anser att även försäljare/överlåtande part bör godkänna ändringen. Det finns annars risk för att personer registrerar djur på sig själv utan tidigare ägarens godkännande (vid "vårdnadstvist" av djur, fodervärdshundar, ren stöld av djur etc.) Om tidigare ägare inte kan godkänna ägarbytet (p.g.a. demens, dödsfall etc.) ska detta noteras för att kunna följas upp senare om behov finns.

- Avsnitt A3, Uppgifter om vilka som berörs av regleringen:
Ansvariga myndigheter är i förslaget undantagna från kravet att märka och registrera omhändertagna katter. Vi anser att det är ett stort misstag! Här missar man en stor möjlighet att komma tillrätta med den stora problematiken med övergivna katter utan ägare. En omärkt katt som omhändertas av myndigheterna bör märkas, registreras OCH kastreras omgående! Kostnaden för detta bör belasta ansvarig myndighet. När katten omplaceras kan kostnaden helt eller delvis tas ut av ny ägare, som då blir ägare till en katt som direkt uppfyller lagkraven. Att som i förslaget överlåta både märkning/registrering samt ansvaret för att låta kastrera (eller se till att katten inte förökar sig okontrollerat) på den nye ägaren innebär en stor risk att detta inte blir utfört eftersom det innebär en kostnad och en del "besvär" för den nye ägaren. Man kan inte heller utesluta att en ny ägare släpper ut katten innan detta blir gjort och att katten vandrar vidare och i värsta fall förökar sig innan den kanske, återigen, blir föremål för omhändertagande av myndighet. Om vi vill jobba effektivt för att snabbt få bort det enorma djurskyddsproblem som övergivna katter innebär, bör varje katt som "hamnar i myndigheternas händer" inte överlåtas till ny ägare innan dess att den är märkt, registrerad (på myndigheten alt ett djurhem) och, för säkerhets skull, kastrerad. Detta skulle vara ett sätt att ta ansvar under en övergångsperiod och avsevärt skynda på processen att minska antalet lösspringande katter.
- I enlighet med förarbetena till DL anses en person som i olika utsträckning tagit på sig ansvaret för en katt är att betrakta som ägare till katten. Man kan tänka sig att personer som tidigare tagit för vana att hjälpa djur i nöd genom att ge dem mat, vatten och kanske t.o.m. värme, inte törs göra det längre av rädsla för att bli betraktade som kattägare och därmed skyldiga att se till att katten är märkt, registrerad samt att den inte förökar sig. Många som har gårdar har t.ex. ibland fler katter än de egentligen betraktar som sina egna. För att undvika krav från myndigheterna kan de då välja att lämna in vissa katter till polis eller djurhem. I förlängningen finns en risk att fler katter omhändertas och lämnas in på djurhem än tidigare. Om man löpande ser till att ALLA omhändertagna katter är märkta, registrerade och kastrerade bör dock detta vara ett övergående problem.

För Svenska Djurskyddsföreningen,
Maria Lönn
Generalsekreterare